

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 65.035/1
van 13 februari 2019

over

een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest ‘tot
wijziging van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, wat
betreft de ontwikkelingsmogelijkheden voor
woonreservegebieden’

Op 18 december 2018 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest ‘tot wijziging van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, wat betreft de ontwikkelingsmogelijkheden voor woonreservegebieden’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 31 januari 2019. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Chantal BAMPS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Pierrot T’KINDT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 13 februari 2019.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond,¹ alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt hoofdzakelijk ertoe diverse aanpassingen tot stand te brengen in de regeling die is opgenomen in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO) betreffende de ontwikkelingsmogelijkheden voor woonuitbreidingsgebieden als vermeld in artikel 5.1.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 ‘betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen’ (hierna: Inrichtingsbesluit), en die aldus aangepaste bepalingen ook te laten gelden voor soortgelijke gebieden die worden beheerst door bijzondere bestemmingsvoorschriften van gewestplannen. Die gebieden worden voortaan woonreservegebieden genoemd.

Benevens een aantal wijzigingen in de huidige bepalingen van de artikelen 5.6.4, 5.6.5 en 5.6.6 VCRO (artikelen 3, 4 en 5, 1° tot 5°, van het voorontwerp), wordt laatstgenoemd artikel aangevuld met de paragrafen 4 tot 7, teneinde in woonreservegebieden bepaalde stedenbouwkundige handelingen toe te laten ten gunste van actieve landbouwbedrijven, hobbylandbouw, natuurbeheer, een sociale, educatieve of recreatieve functie en bestaande openbare wegen en nutsleidingen, om onbebouwde restpercelen van een begrensde omvang onder bepaalde voorwaarden in woongebied te laten vallen en om diezelfde bestemming van toepassing te maken op gronden waarvoor een gemeentelijk ruimtelijk beleidsplan bepaalt dat ze als woonomgeving kunnen worden ontwikkeld (artikel 5, 6°, van het voorontwerp).

Daarnaast wordt bij het ontworpen artikel 5.6.6/1 VCRO (artikel 6 van het voorontwerp) een nieuwe regeling ingevoerd voor de ruimtelijke ontwikkeling van onbebouwde gronden in woonreservegebieden, die er in essentie in bestaat dat die gronden, na een voorafgaand adviserings-, onderzoeks- en besluitvormingstraject op gemeentelijk niveau, onder de gelding worden gebracht van de voorschriften voor woongebied dan wel bij een gewestelijk of een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan worden herbestemd tot een gebied met openruimtefunctie of een gebied dat ressorteert onder de categorie van gebiedsaanduiding bedrijvigheid, recreatie of gemeenschaps- en nutsvoorzieningen.

Voorts wordt de Vlaamse Regering bij de ontworpen artikelen 5.6.6/2 en 5.6.6/3 VCRO (artikelen 7 en 8 van het voorontwerp) opgedragen om regels te bepalen voor de voorschriften van de gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen vermeld in artikel 5.6.5 en voor vergunningen die volgen uit de toepassing van de ontworpen artikelen 5.6.6, § 7, en 5.6.6/1 VCRO, en ertoe gemachtigd om, als bepaalde voorwaarden zijn vervuld, te beslissen dat een

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

veroordeling tot planschadevergoeding van een provincie of gemeente wordt ten laste genomen door het Grondfonds.

Tot slot strekt het voorontwerp tot aanvulling van artikel 5.1.1, § 1, eerste lid, VCRO met een punt 8°, om in het plannenregister aanduidingen te laten opnemen van in woonreservegebieden gelegen gronden waarvoor de voorschriften voor woongebied en eventueel daarbij aangebrachte beperkingen gelden (artikel 9 van het voorontwerp).

Het voorontwerp bevat verscheidene overgangsbepalingen (artikelen 10, 11 en 12 van het voorontwerp). De Vlaamse Regering bepaalt de datum van inwerkingtreding van het aan te nemen decreet (artikel 13 van het voorontwerp).

VORMVEREISTEN

3. Richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 ‘betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma’s’ verplicht de lidstaten om een milieubeoordeling uit te voeren voor bepaalde plannen en programma’s die aanzienlijke gevolgen voor het milieu kunnen hebben.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in verschillende arresten een interpretatie gegeven van het begrip “plannen en programma’s”, zoals dit in richtlijn 2001/42/EG voorkomt, waardoor het toepassingsgebied van die richtlijn wordt verruimd.² Uit de interpretatie die het Hof van Justitie aan het betrokken begrip geeft, lijkt immers te moeten worden afgeleid dat normatieve bepalingen die een belangrijk geheel van criteria en voorwaarden vaststellen waaraan concrete projecten moeten beantwoorden die mogelijk aanzienlijke milieueffecten met zich brengen, als “plannen en programma’s” in de zin van de voornoemde richtlijn 2001/42/EG dienen te worden beschouwd, zodat op die bepalingen de regeling van die richtlijn moet worden toegepast.

In de memorie van toelichting bij het voorontwerp wordt gesteld dat “[r]ekening houdend met de plan-mer-regelgeving en de motivering van de betrokken arresten moet (...) geconcludeerd worden dat de voorgestelde decretale wijziging niet plan-mer-plichtig is”. Voor die conclusie wordt inzonderheid het volgende argument aangereikt:

“Zoals hierboven gesteld ligt de residentiële bestemming, die het beoordelingskader vormt voor vergunningsaanvragen, reeds enkele decennia in plannen vast. Het zijn niet de decretale regels die de beoordelingsgrond vormen voor vergunningsaanvragen. De decretale regimes plaatsen (of veralgemenen) een bijkomende grendel op de aansnijding van de gebieden, voorafgaand aan de beoordeling van vergunningsaanvragen. En wat de regelingen betreft in verband met reeds ingenomen woonreservegebied (bestaande woningen, reeds gerealiseerde groepswoningbouw, reeds gerealiseerde en niet-vervallen verkavelingen) moet worden vastgesteld dat die slechts beperkte veranderingen beogen binnen de residentiële bestemming. Het decreet vormt

² Zie o.m. HvJ 27 oktober 2016, C-290/15, d’Oultremont e.a. v. Waals Gewest, inzonderheid overw. 40 e.v.; HvJ 7 juni 2018, C-671/16, Inter-Environnement Bruxelles asbl e.a. v. Brussels Hoofdstedelijk Gewest, inzonderheid overw. 34 e.v.; HvJ 7 juni 2018, C-160/17, Thybaut e.a. v. Waals Gewest, inzonderheid overw. 40 e.v.

geen ‘groot pakket criteria en modaliteiten’ waaraan concrete vergunningsaanvragen worden getoetst. De vergunningsaanvragen worden getoetst aan de stedenbouwkundige voorschriften voor woongebied.”

De Raad van State, afdeling Wetgeving, is van oordeel dat in het licht van de huidige stand van de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie niet zonder meer kan worden besloten dat de voorliggende regeling een plan of programma uitmaakt in de zin van richtlijn 2001/42/EG. De afdeling Wetgeving beschikt bovendien niet over alle gegevens die een rol zouden kunnen spelen bij de beoordeling van de vraag of *in concreto* een dergelijk plan of programma voorligt. Wat dit punt betreft wordt dan ook een voorbehoud gemaakt.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

ALGEMENE OPMERKING

4. Gevraagd naar toelichting over het toepassingsgebied in de tijd van een aantal ontworpen bepalingen met een scharnierdatum, heeft de gemachtigde het volgende verklaard:

“1° De vermelding van de datum van 1 januari 2019 in artikel 4 van het voorontwerp van decreet (wijziging van artikel 5.6.5 VCRO) kan in principe behouden blijven. Het gaat om de aansnijding via een ruimtelijk uitvoeringsplan van woonreservegebieden, andere dan de woonuitbreidingsgebieden. Gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen moeten, op grond van de decretale bepalingen over de ruimtelijke structuurplannen (nog van kracht zolang geen ruimtelijk beleidsplan is vastgesteld) en de decretale bepalingen over de ruimtelijke beleidsplannen, sowieso in overeenstemming zijn met het ruimtelijk structuurplan of het ruimtelijk beleidsplan. Artikel 5.6.5 VCRO, zoals het zou worden gewijzigd door het voorontwerp van decreet, voegt daar slechts aan toe dat dit structuurplan of beleidsplan een beleidsvisie moet bevatten met ten minste (...) een prioriteitenbepaling en een fasering met betrekking tot het ontwikkelen van de bijkomende ruimte voor woningbouw vanuit een globale visie op het wonen in de gemeente. Deze eis kan gelden ten aanzien van plannen voorlopig vastgesteld na 1 januari 2019. In uitzonderlijk geval zou het kunnen betekenen dat, na de inwerkingtreding van het wijzigingsdecreet dat thans voorligt, een plan dat niet voldeed aan de eis ter gelegenheid van de voorlopige vaststelling, niet langer definitief kan vastgesteld worden.

Het alternatief is dat de datum van 1 januari 2019 vervangen wordt door een datum die valt na de inwerkingtreding van het wijzigingsdecreet. Er kan echter geen gebruik gemaakt worden van de clausule ‘na de datum van inwerkingtreding van “dit” decreet’, aangezien de tekst opgenomen wordt in de VCRO en de clausule dan zou verwijzen naar de datum van inwerkingtreding van de VCRO. Verwijzen naar de datum van inwerkingtreding van het wijzigingsdecreet zou wel kunnen, maar dan kan die datum van het wijzigingsdecreet ook pas ingevuld worden na bekrachtiging en afkondiging van het wijzigingsdecreet.

2° De vermelding van de datum van 1 januari 2019 in artikel 5, 3° van het voorontwerp van decreet (wijziging van artikel 5.6.6, §1 VCRO) kan in principe behouden blijven. Artikel 5.6.6, §1 VCRO bevat een uitzonderingsregime voor vergunningsaanvragen van sociale huisvestingsmaatschappijen, en het voorontwerp van decreet beoogt dit te verstrengen door de eis dat de gronden waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft, op 1/1/19 al in eigendom zijn van de sociale

huisvestingsmaatschappij. Als niet voldaan is aan deze eis betekent dat niet dat elke vergunning uitgesloten is, wel dat het uitzonderingsregime niet geldt. Het is dus op zich geen probleem dat de betrokken datum de inwerkingtreding van het wijzigingsdecreet voorafgaat. Maar doordat de verstrenging van de regeling slechts zal gelden na de inwerkingtreding van het wijzigingsdecreet, is het niet compleet uitgesloten dat voorafgaand aan de inwerkingtreding van het wijzigingsdecreet nog vergunningen worden afgegeven op grond van de ‘oude’ regeling, waarbij de sociale huisvestingsmaatschappij eigenaar is geworden na 1/1/2019. Dergelijke casussen zijn weinig plausibel, maar om discussie hierover te vermijden zou er voor geopteerd kunnen worden om de datum van 1/1/2019 te vervangen door een datum die valt na de inwerkingtreding van het wijzigingsdecreet. Hier geldt echter dezelfde opmerking als bij het vorige onderdeel: de datum van het wijzigingsdecreet kan niet ingevuld worden zolang bekrachtiging en afkondiging ervan niet zijn gebeurd. Bovendien gelden de overwegingen die in de memorie van toelichting zijn opgenomen: het kan niet de bedoeling zijn dat sociale huisvestingsmaatschappijen beroep kunnen blijven doen op een uitzonderingsregime om gronden die niet goed gelegen zijn, aan te kopen en te ontwikkelen.

De datum van 31 maart 2019 die in dezelfde bepaling was opgenomen, heeft enkel als bedoeling om antidatering van onderhandse aankoopaktes uit te sluiten door ook een datum te stellen op de authentieke aktes. Als de datum van 1/1/2019 vervangen wordt, dan moet inderdaad ook de datum van 31 maart 2019 verschoven worden; of er kan gekozen worden voor een herredactie van de bepaling, zodat enkel nog naar de authentieke akte verwezen wordt.

3° De datum in artikel 5, 5°, van het voorontwerp, bij de vervanging van artikel 5.6.6, § 2 VCRO, heeft betrekking op een omschakeling van het regime van woonreservegebied naar dat van woongebied. Dergelijke omschakeling behoeft een voor de rechtsonderhorigen duidelijke datum; m.a.w. liefst een vaste datum en bijv. geen verwijzing naar de datum van inwerkingtreding van het wijzigingsdecreet (zie ook de overwegingen dienaangaande onder 1° hierboven). Bijgevolg wordt hier best geopteerd voor een datum die valt na de inwerkingtreding van het wijzigingsdecreet. Dergelijke datum kan pas ingevuld worden als er duidelijk zicht is op de voortgang van het voorontwerp van decreet.

4° De vermelding van de datum van 1 januari 2019 in artikel 5, 5° van het voorontwerp, bij de vervanging van artikel 5.6.6, § 3 VCRO, kan in principe behouden blijven. De regeling, die weliswaar later dan 1/1/19 in werking zal treden, is gereserveerd voor woningen die zich op 1/1/19 al in woonreservegebied bevonden, en vergund (of vergund geacht) zijn. Het gaat om woningen die vandaag zonevreed zijn. Er komen geen nieuw[e] dergelijke woningen bij, het gewestplanvoorschrift laat dit niet toe. Bijgevolg is de datum hier onproblematisch. Weliswaar zou, om verwarring te vermijden en omwille van de uniformiteit van de bepalingen van het wijzigingsdecreet deze datum kunnen gealigneerd worden op andere data vermeld in het wijzigingsdecreet (zie dan evenwel de overwegingen onder 1° hierboven).

5° De (dubbele) vermelding van de datum van 1 januari 2019 in artikel 5, 5° van het voorontwerp, bij de invoering van artikel 5.6.6, § 6 VCRO, kan in principe behouden blijven. De regeling, die weliswaar later dan 1/1/19 in werking zal treden, geeft mogelijkheden voor de bebouwing van zogenaamde restpercelen. Dergelijke regeling bestaat vandaag niet (een omzendbrief die een regeling voor restpercelen inhield werd onwettig verklaard door de Afdeling Administratie van de Raad van State). Bijgevolg is de datum hier onproblematisch. Weliswaar zou, om verwarring te vermijden en omwille van de uniformiteit van de bepalingen van het wijzigingsdecreet deze datum kunnen

gealigneerd worden op andere data vermeld in het wijzigingsdecreet (zie dan evenwel de overwegingen onder 1° hierboven).”

Uit de verklaring van de gemachtigde volgt dat de temporele werking van de desbetreffende ontworpen bepalingen moet worden herbeoordeeld en dat die bepalingen in voorkomend geval moeten worden aangepast. In zoverre daardoor aan sommige bepalingen van het voorontwerp terugwerkende kracht zou worden verleend, dient erop te worden gewezen dat uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof volgt dat “de niet-retroactiviteit van wetten (...) een waarborg (is) ter voorkoming van rechtsonzekerheid. Die waarborg vereist dat de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk is, zodat eenieder in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien op het tijdstip dat die handeling wordt verricht”.³ Een terugwerkende bepaling is dan enkel verantwoord “wanneer zij onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang, zoals de goede werking of de continuïteit van de openbare dienst”.⁴ Indien de terugwerkende kracht bovendien tot doel heeft “dat de afloop van gerechtelijke procedures in een welbepaalde zin wordt beïnvloed of dat rechtscolleges verhinderd worden zich uit te spreken over een aanhangig gemaakte rechtsvraag, vergt de aard van het in het geding zijnde beginsel dat uitzonderlijke omstandigheden een verantwoording bieden voor het optreden van de wetgever, dat ten nadele van een categorie van burgers inbreuk maakt op de jurisdictionele waarborgen die aan allen worden geboden”.⁵

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikel 5

5. In het ontworpen artikel 5.6.6, § 1, eerste lid, 6°, VCRO (artikel 5, 3°, van het voorontwerp) kunnen de woorden “een eventuele” worden weggelaten.

6. De steller van het voorontwerp dient na te gaan of in het ontworpen artikel 5.6.6, § 2, eerste lid, VCRO (artikel 5, 5°, van het voorontwerp) de zinsnede “gewijzigd, herzien,” niet moet worden weggelaten, aangezien naar geldend recht deze handelingen kunnen worden geacht te zijn vervat in de “bijstelling” van de verkavelingsvoorschriften. Ook wordt in dezelfde zin het best nauwkeuriger verwezen naar de erin bedoelde bepalingen van de VCRO en van het decreet van 25 april 2014 ‘betreffende de omgevingsvergunning’.

7. In het ontworpen artikel 5.6.6, § 3, tweede lid, VCRO (artikel 5, 5°, van het voorontwerp) wordt beter verwezen naar “een functiewijziging die vergunningsplichtig is conform artikel 4.2.1, 6°,” (niet: “artikel 4.2.1”).

³ Grondwettelijk Hof, 189/2002, B.12.2; 193/2004, B.8.2; 25/2005, B.8.2; 177/2005, B.12.2.

⁴ Grondwettelijk Hof, 189/2002, B.12.4; 193/2004, B.8.4; 25/2005, B.8.4; 177/2005, B.18.1.

⁵ Grondwettelijk Hof, 189/2002, B.12.4; 193/2004, B.8.4; 25/2005, B.8.4, 177/2005, B.18.1.

8. De vraag rijst of in de ontworpen paragraaf 5 van artikel 5.6.6 VCRO (artikel 5, 6°, van het voorontwerp) niet veeleer moet worden bepaald dat de opgesomde handelingen zijn toegelaten in woonreservegebied, “onder voorbehoud” van de toepassing van paragraaf 7 en artikel 5.6.6/1, in plaats van “met behoud” van de toepassing van die bepalingen, nu tevens de vraag rijst of een gelijktijdige toepassing van die bepalingen wel mogelijk is.

Artikel 6

9. In de punten 2° en 3° van het ontworpen artikel 5.6.6/1, § 3, derde lid, VCRO kan nauwkeuriger worden verwezen naar respectievelijk “de categorie van gebiedsaanduiding landbouw, bos, overig groen of reservaat en natuur, vermeld in artikel 2.2.6, § 2, tweede lid, 4°, 5°, 6° of 7°,” (niet: “artikel 2.2.6, § 2, tweede lid,”) en “de categorie van gebiedsaanduiding bedrijvigheid, recreatie of gemeenschaps- en nutsvoorzieningen, vermeld in artikel 2.2.6, § 2, tweede lid, 2°, 3° of 9°,” (niet: “de categorie bedrijvigheid (...), vermeld in artikel 2.2.6, § 2, tweede lid,”).

10. In de inleidende zin van het ontworpen artikel 5.6.6/1, § 5, eerste lid, VCRO dient melding te worden gemaakt van een beoordeling uit het oogpunt van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen (niet: “binnen de principes van de beleidsplanning”) en van “paragraaf 3, derde lid, 1°,” (niet: “paragraaf 3, tweede lid, 1°,”).

11. Het ontworpen artikel 5.6.6/1, § 5, vierde lid, VCRO bepaalt dat de Vlaamse Regering voor de gronden waarvoor ze het voorstel afkeurt een ruimtelijk uitvoeringsplan vaststelt, eerst voorlopig, binnen twee jaar na haar beslissing, en daarna definitief, binnen vier jaar na haar beslissing, waarin het desbetreffende gebied is begrepen.

Het is niet duidelijk welke de gevolgen zijn op het vlak van de status van de desbetreffende gronden indien de verplichtingen om het ruimtelijk uitvoeringsplan voorlopig en definitief vast te stellen binnen de daarvoor bepaalde termijnen van twee respectievelijk vier jaar niet worden nagekomen, bijvoorbeeld als gevolg van een nietigverklaring van het definitieve vaststellingsbesluit door de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak. Het verdient aanbeveling dat de tekst van het voorontwerp, of minstens de memorie van toelichting, op dit punt duidelijkheid verschaft.

12. Aan het einde van de eerste zin van het ontworpen artikel 5.6.6/1, § 5, vierde lid, VCRO schrijve men “een herbestemming tot een gebied met openruimtefunctie als vermeld in paragraaf 3, derde lid, 2°” (niet: “paragraaf 3, tweede lid, 2°”).

Die opmerking geldt ook voor het ontworpen artikel 5.6.6/1, § 7, vierde lid, *in fine*, VCRO.

13. In het ontworpen artikel 5.6.6/1, § 6, VCRO schrijve men “als vermeld in paragraaf 3, derde lid, 2°,” (niet: “als vermeld [in] paragraaf 3, tweede lid, 2°,”).

14. In de inleidende zin van het ontworpen artikel 5.6.6/1, § 7, eerste lid, VCRO schrijve men “als vermeld in paragraaf 3, derde lid, 3°,” (niet: “als vermeld in paragraaf 3, tweede lid, 3°,”).

15. In het ontworpen artikel 5.6.6/1, § 8, 2°, VCRO worden de woorden “de termijn waarover de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening beschikt om een standpunt in te nemen” het best aangevuld met de zinsnede “met toepassing van paragraaf 3, tweede lid”.

16. In het ontworpen artikel 5.6.6/1, § 8, 4°, VCRO wordt gewag gemaakt van “de termijnen voor het advies en de beslissing, vermeld in paragraaf 4, 5 en 7”.

In de voornoemde paragrafen wordt evenwel niet voorzien in het verlenen van een advies. Mogelijk wordt in voormelde paragraaf 8, 4°, bedoeld op “de adviesmogelijkheid van de deputatie” waarvan wordt melding gemaakt bij de bespreking van het artikel in de memorie van toelichting. Die adviesmogelijkheid dient dan nog in voorkomend geval in de voornoemde paragrafen te worden ingeschreven.

Artikel 8

17. Het ontworpen artikel 5.6.6/3, eerste lid, VCRO bepaalt dat de Vlaamse Regering kan beslissen om een provincie of een gemeente een bedrag te betalen dat geheel of gedeeltelijk overeenstemt met de planschadevergoeding waartoe die provincie of gemeente definitief is veroordeeld naar aanleiding van de vaststelling van een ruimtelijk uitvoeringsplan als dat plan voldoet aan drie voorwaarden, waaronder de definitieve vaststelling na 1 januari 2017.

De vraag rijst welke criteria de Vlaamse Regering dient in acht te nemen bij de uitoefening van die bevoegdheid. Het voorontwerp dient op dit punt te worden aangevuld. Voorts dient het hanteren van de scharnierdatum van 1 januari 2017 in het licht van het grondwettelijke gelijkheidsbeginsel te kunnen worden verantwoord.

Artikel 9

18. In het ontworpen artikel 5.1.1, § 1, eerste lid, 8°, VCRO dient te worden geschreven “artikel 5.6.6/1, § 5 (niet: “§ 3”), derde lid, van deze codex”.

Artikel 10

19. In artikel 10, §§ 1 en 2, eerste lid, van het voorontwerp dient inzake aanvragen en beslissingen tot principieel akkoord nauwkeuriger te worden geschreven “met toepassing van artikel 5.6.6, § 2, VCRO (niet: “de regeling”), zoals die paragraaf gold voor de inwerkingtreding van dit decreet”. Aan het einde van artikel 10, § 1, dient te worden gerefereerd aan “een verzoek als vermeld in artikel 5.6.6/1, § 3, eerste lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals het geldt vanaf de inwerkingtreding van dit decreet”.

20. De steller van het voorontwerp dient na te gaan of in artikel 10, § 2, tweede lid, van het voorontwerp, niet het best ook wordt verwezen naar het in hoofdstuk 8 van het decreet van 25 april 2014 ‘betreffende de omgevingsvergunning’ geregelde geval waarin van een vergunning (voor verkavelen van gronden) wordt afstand gedaan.

Artikel 13

21. Bij artikel 13 van het voorontwerp wordt de vaststelling van de datum van inwerkingtreding van het tot stand te brengen decreet opgedragen aan de Vlaamse Regering, met behoud van de toepassing van artikel 10, § 1.

Rekening houdend met de verschillende scharnierdatums die in de ontworpen regeling zijn opgenomen, staat het veeleer aan de decreetgever om de datum van inwerkingtreding van het aan te nemen decreet te bepalen. Er dient immers te worden vanuit gegaan dat er een rechtstreeks verband is tussen die scharnierdatums en de datum van inwerkingtreding van het aan te nemen decreet. Minstens dient, indien de machtiging aan de Vlaamse Regering wordt behouden, mede in dat opzicht een uiterste datum van inwerkingtreding te worden bepaald. Op die wijze wordt immers de naleving van het voorschrift bepaald in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, dat de Vlaamse Regering de decreten niet mag schorsen, noch vrijstelling van hun uitvoering mag verlenen, gewaarborgd.

SLOTOPMERKING

22. De redactie van het voorliggende voorontwerp heeft nog een grondig nazicht.⁶

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME

⁶ Bij wijze van voorbeeld kan worden gewezen op:

- de verschillende schrijfwijze van oppervlaktematen in de paragrafen 5, 3° (“m²”), en 6, inleidende zin (“vierkante meter”), van het ontworpen artikel 5.6.6 VCRO (artikel 5, 6°, van het voorontwerp);
- de inleidende zin van het ontworpen artikel 5.6.6, § 7, VCRO, waar “beleidsplan gebiedsgericht” (in twee woorden) moet worden geschreven, en punt 1° van die paragraaf, waarvan de zinsconstructie moet worden aangepast (“de deputatie of de Vlaamse Regering heeft met toepassing van (...”).